

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 12 kor.
Fél évre . . . 6 „
Negyed évre . . . 3 „
Egy szám ára 20 fill.

Hirdetések

és nyiltéri közlemények
juttatásukra közöltetnek.

VÉGVIDÉK

Politikai hetilap.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal
Gromon-utca 2. sz. a.
Wittigschlager C. ezégnél
→←

Közlemények, előzetési és
hirdetési díjak, úgy a lap
szétküldésére vonatkozó
panaszok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Feymann Gyula
ügyvéd.

Hirdetések

Wittigschlager C. könyvkereskedésében is felvételnek
Gromon-utca 2. szám.

Szláv dolgok.

Irta: Horváth János dr.

Hosszu évek sora óta tanulmányozom viszonyainkat s fejlődésünk lehető feltételeit és bár merre tekintek, Magyarország érvényesülésének mindenkor és minden irányban egy ütközőjét látom a szláv áramlatokban. A szláv áramlatoknak egy meghatározott s nyíltan megjelölhető eredete van az orosz birodalomban, ahol autokrata, nihilista végeredményben egy t. i. pánszláv s ez az eszme át és áthatja az egész szláv világot. Nekik erős meggyőződésük az, hogy a szlávoknak hivatása, hogy egész Európa keletén s Ázsia egész területén ő domináljon, s hogy így azután ily nagy erővel az összes világ sorsát ő intézze. A gondolat merész, hogy kivihető-e, legalább is kérdéses, de hogy a szomszéd kis népekre, mint a magyar és román, veszedelmes mindekép, az bizonyos.

A szláv despotismus épp úgy fenyegeti a művelt világ érdekeit, mint a forradalmár szlávok. A szláv despotának folyton harcban kell állania, hogy rémuralmát föntarthassa, hogy népét és hadseregét foglalkoztassa. Oroszország 200 év óta folyton háboruban van, seregei mindenféle megfordultak s egy világot hódítottak össze. Svédország, Törökország eltört a szláv nyomás alatt. Kína markában van, Japán egy ideig üti-veri a polypot, de meddig bírja, vagy ha most bírja, bírja-e egy újabb háborúban, ami okvetlen meglesz, nem adok rá tiz évet a most bekövetkező békekötéstől számítva, s hogy akkor fog-e újból győzni Japán, az kérdéses. Bizonyos, hogy Oroszország addig fogja Japánt puhítani, míg végre is oly semmi lesz, mint a svéd vagy a török, mely már minden ellenállásra képtelen.

A szláv forradalmi elem pedig egy nagy szláv államról is ábrándozik, egy szóval sem

mondom, hogy nem valósulhat. Ez a mozgalom szintén egyesíteni akar minden szlávot, ez szintén propaganda. Az első orosz forradalmárok 1825-ben jórészt pánszlávok is voltak, érintkezéseik elnyultak hazánkba is. Az 1831. évi felsőmagyarországi tót mozgalmak nem a véletlen szüleményei. Jókai Bodza Tamása, a pánszláv tanító, nem költött alak,*) él az ma is, fájdalom igen sok példányban folytatják az aknamunkát.

Reánk nézve ma az orosz pánszláv törekvések még nem első sorban veszélyesek, nekünk az osztrák szlávok veszélyesek, nekünk már erről keserves tapasztalataink vannak. 1848-ban a dinasztia a szlávok karjaiba dobta magát, szlávok akadályozták meg az intelligensebb magyar és német elem közt létrejövő egyetértést s az elnyomás legkétségesebb eszközei ismét az osztrák szlávok. Ne ámitson el senkit az, hogy az osztrák-szláv vezérek Kossuth és hűveivel leveleznek, vagy nekik gratulálnak, ne higye senki, hogy a magyar elem részére lenne egy csipetnyi szláv szimpátia a világon, a ki ebben hisz, az politikai együgyű lehet, de más nem. A szláv elem most Ausztriában forrongásban van s küzd az intelligens némettel a hegemoniáért, a németet arra kényszeríti, hogy a nagy német birodalom felé irányuljon, s akkor a Habsburg dinasztia oda hozhatja, hogy az újból a szlávok karjaiba dobja magát, mint 1848-ban, s ezzel nekünk életerünket elvágják.

Az 1867. évi alap jó részben a szláv elem részéről jöhető veszélyérzete és tudatában jött létre. A magyar elem az osztrák német elemmel s ez által a nagy német elemmel akart egy kapcsolatot teremteni, mely gátul szolgáljon a szláv törekvéseknek, részben sikerült ez a terv, most azonban kérdésessé van téve. Magyarország politikája megbizhat-

*) Szomorú napok.

lan, a mostani parlamenti többség klerikális elemei a német szövetséget nem fogják támogatni, az osztrák németiség a reá nehezedő szláv nyomás elől Berlin felé gravitál, a numerikus túlsúly szlávok fogja a dinasztia ama támaszát képezni, melyre mi lettünk volna hivatva, de a kellő időt nem használtuk föl. Beáll mindenképp Ausztriában a szláv hegemonia, amely Széchenyi szerint, bennünket megfojt, — míg a német csak marcangol. Nekünk a szláv veszélyt föltétlenül programunkba föl kell vennünk s vele szemben a legmesszemenőbbben védekezni kell, különben nyakunkon lesz egy oly baj, mely reánk nézve végzetes lehet. Ezt a veszélyt nem lehet lekicsinyelni s éppen e miatt az 1867-ben volt irányításokat éppen most nem lehet figyelmen kívül hagyni. A szlávok igen jól tudják, hogy az északi és déli törzsek egyesülésének főakadálya az, mint Palacky, a híres pánszláv történész megírja, hogy a magyarok közéjük ékelődtek. Innen a szlávok nyílt vagy alattomos támadása ellenünk, ezért kell nekünk politikánkat folyton ennek figyelembe vételével irányítani.

Sóna rosszabbkor, mint most, nem következtethet be a nemzet végzetes meghasonlása, mikor az egész szláv világ erjedésben van. Oroszország felől állandó veszély fenyeget, legyen ott ur a cár, vagy a forradalom, az reánk nézve minden esetben egyik sem előnyös. A Balkán félsziget állandóan lángol, a tűz igen könnyen átsaphat hozzánk. Az új szerb dinasztia, hogy pozícióját megerősítse, valamely putsra készül, ellenünk-e, vagy a török ellen, nem tudni, de onnan sem vagyunk biztosak. Vajha minden magyar megértené súlyos helyzetünk, vajha a „patres conscripti“ ezeknek megfelelőleg cselekednének, vajha sikerülne a nemzet belbékéjét erre a fenyegető veszélyre való figyelemmel mielőbb biztosítani, de hát lesz-e ez lehetséges? . . .

TÁRCA

Lola hűtlensége.

Lola, a hatodikos gimnazista kisasszony, egy idő óta feltűnően elhidegült irántam. Ha látott, mondhatnám, menekült előlem a villamosra, vagy megállt háttal nekem a kirakatok előtt, vagy oly fureszán köszönt, hogy nem volt kedvem hozzácsatlakozni.

Nem értettem. Csak nem olvasta el a „Végvidék“ útolsoelőtti számában, hogy mit írtam róla; hiszen hogyan kerülne hozzá a „Végvidék“? Nem tudtam megmagyarázni viselkedését. Hiába, úgy látszott, Lola mégis csak nem mindennapi lény.

Hanem többször látam másik udvarlójával, akivel igen komoly dolgokról beszélhetett. Egyszer el is lestem néhány szót beszélgetésükből, amiből aztán megtudtam, hogy fizikai témákról tárgyalnak. — N m találtam alkalmas pillanatot arra, hogy az udvarlójával megismerkedjem, hogy így tudjak meg valamit Lola titokzatos viselkedéséről, míg végre is merészen neki vágtam:

— Ön téved, Uram! szoltam hátulról, mikor az udvarló javában magyarázott. — Ön téved; azaz pardon kezét csokolom Nagysád; örvendek, nevem . . .

Igy tehát megtörtént a bemutatkozás. A vitát is eldöntöttük; mikor aztán jó eredményhez jutottunk, Lola elvált.

Titius — legalább így hívta Lola az udvarlót, miután bemutatkozásánál betűt sem értettem nevéből — Titius derék fiú volt; igazi filozopter. — Kérdésemre nyíltan felelt:

Hát Uram, Lola nekem tulajdonképpen nem ideálom. Ugyan determinista volnék — de kérem, hagyjuk. Én Lolával csak azért társalgok, hogy fizikai ismereteimet úgy értékesíthessem; gyakorlom az előadást, a magyarázást nehéz mesterséget. És Lola olyan hálás és meghallgat; nagyon szívesen veszi tanításaimat. — Kérem, az ember önző. Lám, Ön azt hiszi Lola Ön iránt vonzalommal van. De mondhatom én is: Uram, Ön téved. — Én fizikát, Ön poétikát tanít neki; mi csak instruktorok vagyunk, sem én sem Ön hanem egy harmadik a boldog — Ó! De én örülök, hogy Lola magyarázataimat meghallgatja . . .

Te szegény flótás — gondoltam. — És — szoltam — kérem, nem tudja miért kerül most engem?

— Bizonyára még messzi van a felélés a poétikából. — De, Uram, különben is Öure Lola haragszik. A választások óta Ön egy 48-as képviselő lánya körül veri a port — és Lola erről tud. Panaszkodott is, hogy az most jobban tudja a lánygimnáziumban még Lolánál is a poétikát; Ön, kérem — Lola mondta — neki mindenféle bolond verssel elforgatta a fejét; bolondította Himfyvel, Balassival és talán saját verseivel, melyeket — mellesleg megjegyezve — én igen rosszaknak találtam. És most máshoz ír verseket. Meg is mondta, csak legyen meg a poétikával, megszakit minden összekötést Önnel, mert nem kell neki az ilyen versfaragó, léha fráter stb., stb.

A filozopter őszinteségével kezdett kényelmetlenné válni. Utóljára is nagy sajnálkozások közt elrohant.

Most lassan derengeni kezdett előttem a dolog. Tehát én és Titius csak instruktorok vagyunk,

kiknek, mihelyt nincs szükség rájuk, Lola kiadja az utat. Nem óhajtja egyáltalában további ismeretűnk. Szóval nem hiába találtam a poétika utolsó lapján egy huszárhadnagy képét.

Lola, Lola, hát ezért kell rám sütni a léhaságot? ezért kerestél ürügyet, hogy majd velem szakíthass? tehát csak még a vizsgáig? azután . . . Oh, Lola, Lola!

Másnap elnéztem a Múzeum-kertbe.

Lola ismét ott volt; de nem sietett el, hanem megvárt.

Poétikát tanult. — Magához kért.

Megkínáltam szivarkákkal.

Köszönöm — mondá — de nyilvánosan nem szívok. Tiltja a . . .

Igen — szoltam cipősen — tiltja a fegyelmi — szabályzat!

Oh, nem ezért; — de tiltja a polgári illem.

(Na ennek ugyan megadtad.)

A kézimunkatanítónő is csak otthon szí — folytatta magyarázatát Lola.

Tessék, kérem, talán egy-kettő otthonra, ne adjon kosarat.

— Ezt meg is fogadta hogy másnap Titius filozoptert lássam szivarkáimmal hencegni.

Lola — mondám ezek után — hallom haragszik rám?!

Én? Nem, oh nem! Igaz a multkor Ön miatt rossz jegyet kaptam a poétikából — elfecsegtük az időt. (Hát igen Titiuszal napostig!) — Hanem kérem, tegye jóvá mostan és keressen ki a poétikából egy

Id. Andrassy Gyula gróf 1867-ben nagy reményeket táplált a jogalap megalkotásakor arra néve, hogy ha néhány évtizedig nem lesz háborunk, mily megerősödvé fog nemzetünk egy netáni európai fordulattal szemben állani. Négy évtized múlt el a mi előnyünkre, háborunk nem volt, de nemzetünket a belső forrongás tetemesen meggyengítette, — ma egy európai rázkódtatás bennünket gyengébbnek találja és hitvesztettebbnek, mint 1867-ben, a szlávságot pedig ugy számban, mint intelligenciában, megerősödvé.

Ha csak nagy elfogultság nem szállja meg a kedélyeket, ha a vezető politikusok a helyzetet, mely ezer veszéllyel fenyeget, tisztán fogják látni, azt vélem, a minálunk beállott politikai kaosz hamar rendezhető lesz, nem szabad feledni, hogy a szerb és román tulzókknak, kik az esetre, ha a válság krónikussá váland, szintén lesznek erős követelési, a horvátoknak nagy propaganda, külső és belső tényezők állanak a hátok megett, melyeknek erejét a nálunk dúló pártvillongások csak hatványozzák, — a mi bennünket elválaszt, az őket egyesíti, mi tehát nem nélkülözhetjük az osztrák német és nagy német elem támogatását, nekünk ez elemmel fönn kell tartani a legintimebb szövetséget (a 67-es alapon-e, avagy máson, az mindegy), mert ha ez nem sikerül, akkor Magyarország már csak volt, de nem lesz.

A társadalom áldozatai.

A morálistatistika évenként aggályos módon szaporodó öngyilkosságokat jegyez föl.

Mi az oka, hogy az emberek legdrágább, pótolhatatlan kincsüket, Isten legszentebb adományát, könnyelműen elvesítik maguktól?

Legelső sorban a nyomor, — a testi nyomor, épp úgy, mint a lelki nyomor; azután a társadalmi felfogás félszége, végül az élme megzavarodása.

Látnivaló, hogy az öngyilkosságok megakadályozásáról a filantropusnak, a társadalmi vezérfiúnak, meg az orvosnak egyaránt kötelessége gondoskodni.

A nyomort enyhíteni csak aránylag kevés esetben lehet. Az általános viszonyok rosszabrafordulását, a minek okait az utolsó években számtalanszor kifejtettek, csak az nem látja a ki látni nem akarja vagy a kinek a sors kiváltságos, szerencsés helyzetet biztosított.

A társadalmi felfogás félszége az önérték helytelen magyarázatában rejlik. Valaki valamilyen bűnt követett el. Amikor elkövette, elragadtatta magát szenvedélye, kapzsisága, lustasága, lelketlensége által — de akkor önértékére nem is gondolt. Egyszerre csak itt az óra, a melyben bűnének fölfedezé-

ambikus verset keresztimékkel, igen nehéz egyet találni.

Agyamban megvillant egy gondolat. Ime, hát megint csak kihasználásra kellek; még néhány hónapig, talán a vizsgáig; azután mehetek, mint léha udvarló, akit Lola bolondított, hogy egykor rólam mondhasse, hogy őt bolondította a hülsen fráter? Nem, — szakítottok! — És hirtelen ihletemben felsaptam az utolsó oldalt, ahol a huszárhadnagy képe volt, hogy Lola is észre vehesse és elkezdtem a kívánt ritmusban és rimékkel:

Bolondítottalak?

Magad bolondultál.

Nem voltak császsavak.

Mit tölem hallhatál.

Szemedbe néztém néha.

Te viszanéztél rám:

S ezért nevem már — „léha“?

Ej „csacs'ka“ vagy leány!

(Jó, hogy Lola a „csacs“ után élőszóban nem vehette észre az i betű kimaradását.)

Mit beszél, Ön? — szolt Lola elképedve. — Ez Önnek sajátja? Ön talán még mindig költő akar lenni?

Oh nem, kérem; megelégedtem a költőséget; maig — és ne tovább. Ábrándoztam egy gimnazistakisszony után; — hanem Titius majd mindent meg fog magyarázni. Isten Önnel! Kedves Lola, rosszul fizeti instruktorait . . .

És azzal siettem tovább, hogy mint jó 48-as a Kossuth-Lajos utcán keressek vigasztalást Lola hülségi miatt. Z.

sétől kell tartania. Önérték, mely eddig szunyadt, felébred. S mi a következménye? Talán, hogy elmondja az illető: „Hibáztam, nagyon hibáztam, s minthogy bűnt követtem el, sértett önértékemen csak úgy javíthatok, ha bűnömért elszüvedem a bűntetést“ Dehogy! A bűnös erre nem is gondol. Esze csak ott jár: mit fog ehhez szólni a világ? A világ, mely a becsületes embert egyedül becsületeért vajmi ritkán jutalmazza meg, a becsületéről csak egy pillanatra megfélekedeztetet azonban, a törvényes büntetésen kívül, még ki is löki a társadalom sorából, megveti és későbbi tisztességes megélhetését szinte lehetetlenné teszi. A világ vagy akár nevezzük társadalomnak, szigorubb bíró a törvénynél. A törvény, az elszüvedett büntetés után, visszaadja a bűnöst, a társadalomnak — a társadalom azonban nem fogadja be. Tudja ezt a bűnös nagyon jól, a mikor büntetésének fölfedezéséről fél. Mit tesz tehát? Bűnét — a helyett, hogy vezekelve érte — még nagyobb bűnre tetézi be, kioltja egy ember életét, a mi nem kisebb bűn azért, mert önmagát öli meg, mert az életet — bárkiét — idő előtt, erőszakos módon megszakítani, senkinek joga nincs.

Még leginkább megbocsátható az öngyilkosság, ha testi nyomor ad reá okot. A mikor az illető szenvedéseit, a melyek föltétlenül bizonyos előrelátható időben biztos halálhoz vezetnek megrövidíteni akarja. A mikor csakugyan semmi eszköz sincsen, hogy éhségét csillapíthassa, a nélkül, hogy lopjon, csaljon vagy raboljon. — De bátran el lehet mondani, hogy komoly és nyugodt elbírálás mellett csak ritkán áll ugy az eset, mint azt az öngyilkosjelölt képzelte, vagy törekvés és tetterő hijján szüggerálta magának.

A legtöbb esetben a sok szenvedés megzavarta elméjét, elvette nyugodtságát és meguván tovább táru, nem keresi többet az eszközöket, hanem gyáván megfutamodik a további küzdés elől.

Nem egészen valószínűtlen az a régi állítás, hogy minden öngyilkosságra eltökélt ember elméje meghabórodott. Túláságon nagy része ebben az egyre szélesebb társadalmi rétegekre kiterjedő nagyfokú idegességnek van.

Sulyosabb lett az élet, a gondok szaporodtak, mindez nagyobb tevékenységre kényszeríti az embereket. A fokozott munka különösen a szellemi — pedig túlságosan megviseli az idegeket.

Nagyon nehéz tehát az öngyilkosságokat megakadályozni.

Mert a filantropus, na mindjárt egész vagyont is fölállozza, csak aránylag kevés öngyilkosságot akadályozhat meg. Itt az irányelvet csak azzal az elmélettel lehet megadni:

„Tégy jót, a mennyit csak tehetsz, de mindig gyorsan!“ Azt látjuk ugyanis, hogy a jó gyakran akkor jön csak, a mikor már nem használ. Ne felejtjük el, hogy az éhes vagy a legnagyobb nyomorba jutott ember segélykiáltása szörnyű jajszó, a melyen enyhíteni — ha csalástól nem félünk — ember kötelessége mindenkinek, a ki teheti, még pedig akkor, a mikor még nem késő. Sőt az igazán jó ember, még ha néhányszor meg is csalják, szívéit sohasem fogja elzárni, a mikor alapos oka van hinni, hogy nyomort enyhíthet.

Az orvos tanácsát, hogy erőnkön túl ne dolgozzunk, fájdalom, a szegény ember alig követheti. Az emberi munkaerőt bizony sokszor meg kell feszíteni, hogy a tisztességes megélhetés lehetővé tétessék.

A filantropus és az orvos segítségével legtöbbet tehetnek a társadalmi vezérfiúk, az öngyilkosságok számát megapasztani.

Az emberek ítélőképességét kell helyes utra terelni. Gondoskodni kell, még pedig első sorban megfelelő nevelés, azután a műveltség és vallás eszközeivel, hogy az öngyilkosság gyáva bűntől irtózzanak az emberek. A társadalom adjon alkalmat a bűnösnek, a kit a törvény már megfennyített, hogy ismét tisztességes keresethez juthason.

A módok és eszközök erre számosak. A liberálistus melynek jegyében évtizedek óta járunk, meg fogja reá adni a módot.

Isten is megbocsát a bűnösnek, ne kényszerítsük tehát a megbolttottat, hogy csak újabb bűnök révén tarthassa fenn életét. Mert addig, míg a mostani rend marad, a morálistatistika tovább is kénytelen lesz egyre sürűbben rakogatni azokat a rovásokat, melyek mindegyike egy egy idő előtt megszakított életet jelent.

H I R E K.

Személyi hir. Városunk főispánja, bajsai Zákó Milán ma délután Budapestre utazott, honnan a hét vége felé tér haza.

Új törvényszéki bíró. Tóth Antal temesvári ítélőtáblai tanácsjegyző albiró a pancsovai kir. törvényszékhez bíróvá nevezetett ki. Az új bírót, ki nem új ember városunkban és kinek számos tisztelője és barátja van itten, szívből üdvözljük körünkben.

A D. M. K. E. közgyűlése Pancsován. A Dél-magyarországi Közművelődési Egyesület elnöke, Rónay Ernő értesítette a városi tanácsot, hogy az egylet a város meghívása folytán ez év augusztus hó folyamán rendkívüli közgyűlést fog tartani városunkban.

A pancsovai hölgyek a tüdőbetegekért. A szanatorium egylet pancsovai hölgybizottsága, megalakulása óta tor-szigeti Z s i v k o v i c s Mária úrnő elnökle alatt élénk tevékenységet fejtett ki a sorsjegyek elárúsításával. Több mint 361 drb. sorsjegyet adtak el a nemes szívű hölgyeink.

Részt vettek a sorsjegyek eladásában: Barbierik Tituszné, Christian Antalné, Christian Alajosné, Feymann Gyulané, Filippovics Szilárdné, Fischer Miksané, Fritsch Fülöpne, Graff J. Pálné, Goldberger Mórné, Jovanovics Milánne, dr. Jovanovics Istvánne, dr. Kähler Károlyné, dr. Karattur Arthurné, Karner Jánosné, Lestyánszky Jánosné, Mannó Györgyné, Nador Gyulané, dr. Publik Ernőné, Radda Frigyesné, Rauschan Istvánné, Reich Gáborné, Stimler Ottóné, dr. Sesitinszky Adolfné, Szabó Jánosné, Szrdanovics Vazulné, Scholmaschy Adolfné, dr. Sztanojevics Branszilávné, Ulmer Józsefné, dr. Weil Adolfné, dr. Wittigschlager R-zsóné és Wraha Hugóné.

Nem kevésbbé nemes buzgóságot fejtettek ki bajsai Zákó Milánne és Fritzsche Ernőné úrnők, kik a felülről közvetlenül kapott sorsjegyeket mind eladták.

Nagylelkű adomány. Az ág. ev. egyházközség múlt vasárnap tartott közgyűlésén egy lélekemelő jelenet játszódott le. Ugyanis a mint elnöklő lelkész nt. Schwalim György kimondotta a közgyűlés határozatát, mely szerint az egyházközség mielőbb az új templom építéshez fog, előlépett Konkoly Ányu, az egyházközség egyik előklő tagja s átnyújtott az elnöknek egy 1000 koronáról szoló betétkönyvet a templom építés céljára. Ezen nemes tett nem szorúl dicséretre, de őszintén kívánjuk adjon Isten ág. hitv. ev. polgártársainknak minél több ily jószívű adakozót.

Halálozás. Versez város nyugalmazott polgármestere, Weifert Károly a múlt vasárnap váratlanul elhunyt. A boldogult szülővárosának egyik legtekintélyesebb és legkedveltebb polgára volt. Temetésén városunkból bajsai Zákó Milán főispán és a városi tanács képviselőiben Szabó János főjegyző és Jovanovics Sándor tanácsnok vettek részt és helyeztek koszort a ravatalra.

Kiállítási ülések. A kiállítási nagybizottság szerdán f. hó 11-én d. u. tartotta ülését, a tagok csekély érdeklődése mellett, melynek egyedüli tárgya az állatkiallítási szabályzat tárgyalása volt. Szécsényi Pál, kiállítási titkár felolvasta az igazgatóság által egybeállított szabályzatot, mely, miután Pálovics György főmérnök, kiáll. igazgató azt szerb nyelven is tomacsolta, minden hozzászólás vagy megjegyzés nélkül elfogadtatott. E szerint az állatkiállítás három csoportban fog megtartatni. Aug. 20-án lesz a lókiállítás, aug. 27-én a szarvasmarha-, juh-, sertéskiállítás. Az orsz. baromfiállítás ideje, mivel ezt a bazomfitenyésztők orsz. egyesülete fogja rendezni, nem állapított meg. — Közvetlenül a nagybizottsági ülés után a kiáll. végrehajtóbizottság tartott ülést. A beérkezett bejelentések tudomásul vétettek. Egyes iparosoknak előleg iránti kérvényei kedvezőleg intéztettek el. Főárgya különben az ülések az iparszarnok és kerítés felépítési munkálatainak kiadása volt. A négy beérkezett ajánlattevő közül a munkálatok keresztülvitelével Antonovics István bízott meg.

Megbízás. A földmívelésügyi miniszter megbízta Urbán Gusztáv városi áll. állatorvost, Almás, Borcsa és Bárányos községek állategészségügyi teendőinek ellátásával.

Nőegyleti közgyűlés. Városunk legrégebb jótékony nőegylete, a „pancsovai izr. nőegylet“ ma, február 19-én d. u. 3 órakor tartja évi közgyűlését a hitközség tanácstermében. Az egylet közé tett 1904. évi zárszámadása szerint a bevétel 2042 kor. 96 f. a kiadás 1869 kor. 01 fillért tett ki. Pénztári maradvány 173 kor. 95 f. Vagyon szaporulat 700 korona. Az egylet vagyona 7897 kor. 74 fillért tesz ki. Az egyletnek van egy diszelnőke, hat disztagja és 73 rendes tagja.

A Társaskörből. A f. hó 16-án tartott választmányi ülésen a vonatkozó közgyűlési határozat értelmében 40 drb. egyenkint 20 kor.-ról szoló házépítési részvény- (adóslevél) lett kisorsolva. Erről az elnökség értesítette az illető kisorsolt adóslevelek tulajdonosait azzal, hogy a kijáró 20 kor. az adóslevél visszaadása mellett az egyleti pénztáros úrtól minden nap délután felvehető. Múlt évben 32 drb. adóslevél lett beváltva, úgy hogy még csak 304 drb. várja a kisorsolást, a mi 7—8 év alatt meg fog történni.

Templomépítés. Ág. hitv. evang. polgártársainknak óhaja, hogy új templomot s paplakot építhessen, mint értesülünk nem sokára a megvalósulás stádiumába lép. Ugyanis múlt vasárnap kimondotta az egyházközség közgyűlése, hogy a Papp és Szabolcs műépítésk által készített Luther jeliség tervezetet fogadja el megfelelő módosításokkal s felhatalmazta az egyházközség előjáróságát, hogy a terv elkészítésére s az építés műszaki munkálatainak vezetésére vonatkozó szerződést nevezett műépítésszel kösse meg. A templom s paplak kivitele 70—73000 koronára van előirányozva; a műépítésszeknek az egyházközség a tervért s az építés műszaki vezetéséért 3750 korona tiszteletdíjat fizet. Az építés már ápril hó első napjaiban meg fog kezdetni, úgy, hogy ev. polgártársaink még ez év október havában már új templomukban imádkhatják Istenüket.

Meghívó.

A „Pancsovai rom. kath. Nőegylet“ f. évi február hó 26-án d. u. 1/4 órakor a városháza nagytermében tartja

VI. rendes közgyűlését, melyre az egyesületi tagok tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgysorozata:

1. A választmány évi jelentése.
2. A zárszámadás megvizsgálása és a felmentvény megadása.
3. Az 1905. évi költség-előirányzat megállapítása.
4. 3 választmányi hölgy választása.
5. 3 jegyzőkönyv hitelesítő kiküldése.
6. Indítványok.

Ha az alapszabályok 10. §-a szerint az együleti tagok egynegyed része ezen közgyűlésen meg nem jelenének, akkor ugyanazon helyen márczius 12-én új közgyűlés tartatik, mely a megjelent tagok számára való tekintet nélkül határozot képes.

Pancsova, 1905. évi február hó 19-én.
Schertner Antal, titkár, 1-1 Feymann Ida, elnök.

Pancsovai látképes levelezőlapok

(legújabb felvetelek)

igen szép egy- és többszínű fotolitografiai kivitelben kaphatók

Wittigslager C.

könyvkereskedésében, Pancsován.

2154 sz.
1905. tkvi.

Kubik Károly pancsovai lakos, végrehajthatóan Kubik József Károly pancsovai lakos elleni vájtási ügyében a Kubik József Károly néven álló s bírói árverésen eladott ingatlan tekintetében a franczföldi hengermalom r. t. utóajánlata.

Árverszi hirdelmény és feltételek.

A pancsovai kir. tszék, mint tkvi. hatóság közhírré teszi miszerint a területhez tartozó s a pancsovai városi határban levő a pancsovai 3392 sz. tjkvben 00. + 1 sor 270 és 271 hrsz. alatt felvett 671 sz. házra 99 □ öl udvarra és 43 □ öl kertre 1905. évi január hó 28 napján foganatosított bírói árverésen a franczföldi hengermalom részvénytársaság által kelt időben és szabályszerűen beadott utóajánlat a következőkben az 1881 évi 60 t.-cz. 187 §-hoz képest hatálytalannak nyilvánítván u. o. ingatlan birtok felett Kubik Károly pancsovai lakos végrehajtható 2000 kor. s jár. iránti követelésének kielégítése végett újabb bírói árverés elrendeltek és annak még pedig a pancsovai 3393 sz. tjkvben A + 1 sor 270 és 271 hrsz. alatt 671 sz. házra 99 □ öl udvarra és 43 □ öl kertre 1400 koronában azonnal megállapított kikiáltási ér mellett.

Pancsován a kir. tszék mint tkvi. hivatalában leendő foganatosítására határidőül 1905. évi márczius hó 22. napjának d. e. 9 órájára azon hozzáadással tüzetik ki, hogy ezen határidőben a jelzett ingatlan a franczföldi hengermalom rész. társ. utóajánlati tevőre az 1881: 60 t.-cz. 187 §-a szerint kötelező fenti összegben megajánlott áron alul eladatni nem fog s hogy az előbb nevezett utóajánlat tevő kivételével az árverési szándékozók által az árverés megkezdése előtt a bírói kiküldött kezeihez 104 kor. 40 fill. készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban bánatpénz gyanánt letendő.

Pancsován, 1905. évi február hó 9-én.

Gerle Jakab,
k. t. bír.

1-1

Táncziskola-megnyitás.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szíves tudomására hozni hogy f. évi márczius hó 13-án hétfőn, a „Trombita“ szálló nagytermében egy 8 hétre terjedő

zártkörű táncziskolát

nyitok.

Tánczórak diákok számára: d. u. 5-7 óráig;
felnttek számára: este 8-10 óráig.

Beiratások szíveségből elfogadtatnak a Wittigslager-féle könyvkereskedésben és Zsurzsul & Wujits urak divatárúzetben, valamint márczius hó 1-től kezdve alulírottánál a „Trombita“ szállóában 4. ajtó 4. szám alatt, naponta délután 1-3 óra közt.

Oktatás a legújabb tánczokban. — Kívánatra magánoktatás is nyújtatik.

Kiváló tisztelettel

Louis Árpád

okl. táncztanár a temesvári es. és kir. gyalogsági hadapródiskolában.

3-1

A Liniment. Capsici comp. a Horgony-Pain-Expeller

egy régiónak bizonyult háziszere, mely már több mint 35 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult közsévényél, csúznál és meghűléseknel bedörzsöléskeppen használva.

Figyelemztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, a mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 kor. és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapesten.

Richter gyógyszerész az „Arany oroszánhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi sz. tküldés

*-19

Eladó,

vagy április 1-től bérbeadó a Széles-utca 1. sz. a. levő ház és szőlővel beültetett kert. Részletesebben tájékoztat Nagy János, tulajdonos, Kolozsvárt, Fellegvári út 29, emelet.

Schicht-szappan

„szarvas“

vagy

„kulcs“

jeggyel

legjobb, legkiadósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan. — Minden káros alkatrésztől mentes.

Mindenütt kapható!

!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva. !!

34-29

A temesvári

„DMKE“ MOSÓ-ÉS SZAPPANOK

a legjobbak és legolcsóbbak.
(10, 20 és 30 fill.)

! Igazi magyar családi szappan. Kereskedőknek árkedvezmény.

Kérjünk mindenütt temesvári „DMKE“ SZAPPANT!

A hol nem kapható, oda a gyár 5 kilogrammos postacsomagokban szállítja utánvétel mellett portómentesen.

Czím: „Szappangyár“ TEMESVÁR.

13-13

BENZINMOTOROK, GŐZCSÉPLŐKÉSZLETEK aratógépek és egyéb mezőgazdasági gépek

legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A MAGYAR KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK

vezérügynökségénél

BUDAPEST, V., Váci-körút 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

➔ Képvisező: **Singer és Palmer Temesvár.** ➔

10-4

Kiadótulajdonos: Feymann Gyula.

Nyomt Wittigslager C. nál Pancsován.